

[Udenrigsministeren.]

Militæregering har besvaret Sydslesvigsk Forenings Henvendelse af 19. Januar. Vi har endnu ikke nogen officiel Meddelelse om Indholdet, men efter det foreliggende gaar Svaret ud paa, at de britiske Militærmyndigheder i Tyskland i Princippet har tiltraadt, at den politiske og den kulturelle Virksomhed adskilles. De britiske Myndigheder mener imidlertid ikke, at Sydslesvigsk Forening bør omdannes til et politisk Parti, men at Foreningen bør vedblive at bestaa som de dansksindedes kulturelle og humanitære Hovedorganisation, og at den politiske Side af Sagen bør varetages af en ny, fra Sydslesvigsk Forening adskilt Organisation. Herefter skulde det ogsaa i Fremtiden være muligt for Foreningen i store Træk som hidtil at bevare den kulturelle Forbindelse med Danmark.

Medens vi i vor Note til det britiske Udenrigsministerium i Overensstemmelse med Sydslesvigernes eget Ønske havde foreslaaet, at Delingen af Sydslesvigsk Forening skete paa den Maade, at den nuværende Forening blev omdannet til en politisk Organisation, og at det kulturelle og humanitære Arbejde gik over til særskilte frie Foreninger, har de britiske Myndigheder i Tyskland altsaa foretrukket den anden Vej: at lade Foreningen bestaa, som den er nu med kulturelle og humanitære Formaal, og lade den eventuelle politiske Organisation blive noget nyt.

Sydslesvigsk Forening maa nu tage Stilling hertil, ligesom den maa tage Stilling til de enkelte Spørgsmaal, som vil opstaa i Forbindelse med en saadan Nyordning. Efter det Svar, der er givet Foreningen, maa jeg antage, at den britiske Militæregering er rede til en nærmere Drøftelse af Enkelthederne.

Medens den britiske Note af 5. December hovedsagelig beskæftigede sig med Spørgsmaalet om de dansksindede Sydslesvigeres politiske Ligeberettigelse, indeholdt den ogsaa til Slut et Afsnit om Skoleforholdene, hvori henvistes til den Forordning med tilhørende Gennemførelsesbestemmelser, som den slesvig-holstenske Landsregering efter forudgaaende Forhandlinger mellem Repræsentanter for den britiske Militæregering, Landsregeringen og de dansksindede i Sydslesvig udstedte den 1. August i Fjor. Det britiske Udenrigsministerium udtalte som sin Opfattelse, at disse Bestemmelser paa en tilfredsstillende Maade afgjorde et Spørgsmaal, som tidligere havde givet os Grund til Bekymring, nemlig Retten for Medlemmer af

den dansksindede Befolkningsdel til at sende deres Børn i Skole efter eget Valg.

Vi har bedt vor Ambassadør i London meddele den britiske Regering, at vi med Hensyn til Skoleforholdene vedblivende maa finde, at den nugældende Ordning paa et væsentligt Punkt af principiel Interesse betegner et Tilbageskridt i Forhold til de nu ophævede preussiske Skoleforordninger af 1926 og 1928, idet der efter den nugældende Ordning er opstillet bestemte Betingelser for, hvilke Forældre i Sydslesvig der kan sende deres Børn i dansk Skole, medens det efter de preussiske Forordninger stod Forældrene frit at sende deres Børn i de Skoler, de ønskede.

Da jeg sidste Gang havde Lejlighed til i dette høje Ting at tale om det sydslesvigiske Spørgsmaal, omtalte jeg, at der i Løbet af de sidste tre Maaneder af 1947 i Henhold til den tyske Skoleforordning af 1. August i Fjor var indgivet Ansøgning om Oprettelse af i alt 8 nye danske Skoler. Jeg kan nu tilføje, at der efter de for Udenrigsministeriet foreliggende Oplysninger er indgivet Ansøgning om yderligere 5 nye danske Skoler i Sydslesvig — i alt altsaa om 13 siden den 1. August 1947 — samt om en Folkehøjskole i Sankelmark i Flensborg Amt. Der foreligger til Dato Godkendelse af 10 af disse Skoler, ligesom Folkehøjskolen i Sankelmark i Princippet er blevet godkendt. Omend det er forbundet med store Vanskeligheder at opnaa Godkendelse af nye Skoler, bl. a. fordi de tyske Myndigheder stiller Krav om en detaljeret Forelæggelse af Skoleplaner, Læseplaner o. s. v., er der dog sket en Udvikling, og der er Grund til at nære Haab om, at de beføjede danske Ønsker paa Skolevæsenets Omraade vil kunne imødekommes gnidningsløst, efterhaanden som de forskellige administrative Vanskeligheder, der naturligvis maa være forbundet med den stedfundne Overgang fra britisk til tysk Administration af Skolevæsenet, bliver overvundet.

Ifølge Skoleforordningen af 1. August 1947 skal ogsaa de allerede oprettede Skoler godkendes af den slesvig-holstenske Landsregering, men der er efter Forordningen intet til Hinder for, at de, saaledes som det ogsaa faktisk er Tilfældet, fortsætter deres Virksomhed, ogsaa inden Landsregeringens Godkendelse foreligger.

Paa Dansk Skoleforenings Aarsmøde den 30. April i Aar blev det oplyst, at medens Antallet af danske Skoler i Sydslesvig i 1946 udgjorde 36, var det i 1947 50 og nu i 1948 60. Af disse 60 Skoler er de 54 private — drevne af Sydslesvigsk Forening